

DECIZIA nr. 598/2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
X,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Serviciul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale Regionale a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizat de Serviciul reprezentante straine si nerezidenti din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti, cu adresa nr. x, cu privire la solutionarea contestatiei formulata de **X**, cu sediul in x, prin Cabinet de avocat x, cu sediul in x si domiciliul ales pentru comunicarea actelor la sediul cabinetului de avocat.

Obiectul contestatiei inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, il constituie Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de DGFP-MB si comunicata prin posta in data de **07.09.2012**, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, respectiv s-a aprobat la rambursare TVA in suma de x lei.

Societatea contesta TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 206, art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborate cu art. 23 din Directiva 2008/9/CEE din data de 12 februarie 2008, Directia Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei societatea nerezidenta aduce urmatoarele argumente, cu privire la TVA in suma totala de x lei:

1. Referitor la pct. 4, 6 si 8 din decizia contestata cu TVA in suma de x lei - societatea a atasat toate facturile, in copie lizibila.

2. Referitor la pct. 3 (poz. 11 si 12) din decizia contestata cu TVA in suma de x lei – a depus in original 6 bonuri fiscale pentru combustibili, care au pe verso inscise nr. masinii si numele proprietarului, precum si copii de pe certificatele de inmatriculare ale autovehiculelor.

3. Referitor la pct. 5 din decizia contestata cu TVA in suma de x lei – legislatia nu obliga la incheierea de contracte, fiind suficienta factura fiscala care este detaliata.

Referitor la diferenta de TVA in suma de x lei, societatea nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata, dar solicita admiterea contestatiei si desfiintarea deciziei nr. x pentru intreaga taxa pe valoarea adaugata respinsa la rambursare in suma de x lei.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a respins la rambursare TVA in suma de x lei, respectiv s-a aprobat la rambursare TVA in suma de x lei. Societatea contesta TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului fiscal, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

In baza cererii de rambursare inregistrata sub nr. x, prin care Xa solicitat Directiei Generale a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, rambursarea TVA in suma de x lei, pentru perioada ianuarie - decembrie 2009, Serviciul de reprezentante straine, ambasade si administrare a contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a emis Decizia de rambursare a TVA nr. x, prin care a respins in integralitate taxa solicitata la rambursare.

Impotriva Deciziei de rambursare a TVA nr. x societatea a formulat contestatia inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, care a fost solutionata de organul fiscal competent prin Decizia nr. x, prin care s-a dispus desfiintarea actului atacat si reverificarea documentara a cererii de rambursare nr. x.

Drept urmare, Serviciul de reprezentante straine, ambasade si administrare a contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, prin care a respins la rambursare TVA in suma de x lei, respectiv a aprobat la rambursare TVA in suma de x lei.

Prin contestatia inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x, X contesta TVA respinsa la rambursare in suma de x lei.

3.1 Referitor la TVA in suma de x lei (poz. 11, 12 / 186, 187, 188, 193 / 3, 5, 20, 84, 110, 137 din cererea de rambursare):

Cauza supusa solutionarii este daca s-a respins corect la rambursare TVA in suma de x lei, in conditiile in care cu privire la aceasta suma societatea nerezidenta a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere de organul fiscal.

In fapt, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a respins la rambursare TVA in suma de x lei (poz. 11, 12 / 186, 187, 188, 193 / 3, 5, 20, 84, 110, 137 din cererea de rambursare), avand in vedere urmatoarele considerente:

- referitor la pozitiile 11 si 12 – bonurile de combustibil de la X nu au in scris numarul de inmatriculare al masinii (pct. 3 din decizia contestata);
- referitor la pozitiile 3, 5, 20, 84, 110, 137 – facturile transmise in forma scanata sunt ilizibile, astfel ca nu s-a putut identifica continutul facturii, valoarea TVA si numele clientului (partial din pct. 4 din decizia contestata);
- referitor la pozitiile 186, 187, 188 si 193 – nu a fost prezentata factura sau continutul acesteia nu este lizibil (partial din pct. 8 din decizia contestata).

Se retine ca, in temeiul dispozitiilor art. 213 alin. (4) din Codul de procedura fiscala, republicat, in legatura cu acest capat de cerere societatea a depus odata cu contestatia formulata documente noi neavute in vedere de organul fiscal, respectiv a depus bonurile de combustibil completate cu toate informatiile legale, precum si actele de identitate ale autoturismelor detinute de societate si a prezentat facturile fiscale intr-o forma lizibila, putandu-se identifica continutul facturii, valoarea TVA si numele clientului.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

"**Art. 147²**. - (1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabila neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, **poate solicita rambursarea taxei achitate** pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România. (...)"

Norme metodologice:

"49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de **rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate** pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții: (...)

(2) **Nu se rambursează:**

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, **a fost facturată incorect** (...).

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziții de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, **dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;**

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) **Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.** (...)

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, **persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică** și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv. (...)

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, **poate** cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel cărui ea este adresată. (...)

(34) **Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008** de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L44 din 20 februarie 2008."

Din normele legale sus-citate rezulta ca legiuitorul a stabilit o procedura specifica prin care persoanele impozabile stabilite intr-un stat membru pot solicita rambursarea TVA achitata pentru livrari de bunurile, prestarile de servicii sau importul de bunuri efectuate in beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, solicitare supusa unor conditii specifice acestui tip de rambursare, si anume: persoanele in cauza sa nu fie inregistrate sau sa nu aiba obligatia inregistrarii in scopuri de TVA in statul caruia i se solicita rambursarea, sa nu efectueze livrari de bunuri sau prestari de servicii in perioada pentru care solicita rambursarea, pentru care locul livrarii sau prestarii este in statul membru caruia i se solicita rambursarea, sa depuna o cerere de rambursare in termenul legal si sa indeplineasca anumite formalitati specifice (depunerea cererii pe un format cu un anumit continut, la care se anexeze toate documentele aferente, sa depuna documentele care sa evidentieze taxa in lei achitata de aceasta persoana pentru achizitia a carei rambursare se solicita, sa trimita pe cale electronica copii de pe facturile fiscale în care baza de impozitare este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro etc.).

Potrivit art. 3 din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in cazul taxei pe valoarea adaugata sunt aplicabile principiile clare, principiile care se regasesc si in jurisprudenta Curtii Europene de Justitie si care sunt pe deplin transpuse in legislatia romana in materia TVA, in special, la art. 147² alin.(1) si art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si la pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, care stipuleaza conditiile obligatorii pe care trebuie sa le indeplineasca persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania pentru a solicita rambursarea taxei facturata de alte persoane impozabile, intre care: **dovada achitarii TVA si prezentarea tuturor documentelor si informatiilor necesare pentru a stabili daca o cerere de rambursare este justificata.**

In speta, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a respins la rambursare TVA in suma de x lei (poz. 11, 12 / 186, 187, 188, 193 / 3, 5, 20, 84, 110, 137 din cererea de rambursare), avand in vedere urmatoarele considerente:

- referitor la pozitiile 11 si 12 – bonurile de combustibil de la X nu au in scris numarul de inmatriculare al masinii;
- referitor la pozitiile 3, 5, 20, 84, 110, 137 – facturile transmise in forma scanata sunt ilizibile, astfel ca nu s-a putut identifica continutul facturii, valoarea TVA si numele clientului;
- referitor la pozitiile 186, 187, 188 si 193 – nu a fost prezentata factura sau continutul acesteia nu este lizibil.

Potrivit dispozitiilor pct. 46 alin. (2) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a art. 146 din Codului fiscal:

„46. (2) Pentru carburanții auto achiziționați, **deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale** emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, **dacă sunt stampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.**”

Se retine ca, in legatura cu acest capat de cerere, societatea a depus odata cu contestatia formulata documente noi neavute in vedere de organul fiscal, respectiv a depus bonurile de combustibil completate cu toate informatiile legale, precum si actele de identitate ale autoturismelor detinute de societate si a prezentat facturile fiscale intr-o forma lizibila, putandu-se identifica continutul facturii, valoarea TVA si numele clientului.

Cu privire la depunerea ulterioara a documentelor justificative se retine ca potrivit prevederilor pct. 13 al Sectiunii din Anexa nr. 1 la Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 4/2010, informatiile suplimentare/alte informatii suplimentare solicitate de catre compartimentul de specialitate trebuie furnizate in termen de o luna de la data la care cererea privind astfel de informatii este primita de persoana careia ii este adresata.

Insa **termenul pentru furnizarea informatiilor suplimentare/ altor informatii suplimentare nu este un termen de decedere din dreptul de a beneficia de taxa achitata in Romania**, avand in vedere si prevederile art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se precizeaza:

"Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora."

Mentionam ca, in acest sens s-a exprimat si directia de specialitate din cadrul ANAF, implicata in elaborarea legislatiei aplicabile in Romania, prin care au fost transpuse prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului.

Fata de cele mai sus prezentate se retine ca societatea nerezidenta poate depune in sustinerea cauzei documente si probe noi, chiar daca acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

Avand in vedere cele mai sus aratate, propunerea organului fiscal din referatul cauzei, precum si faptul ca **X** a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere cu ocazia efectuarii analizei documentare, urmeaza a se dispune, in temeiul art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata desfiintarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de x lei (poz. 11, 12 / 186, 187, 188, 193 / 3, 5, 20, 84, 110, 137 din cererea de rambursare), in vederea reanalizarii indeplinirii tuturor conditiilor legale privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, unde se stipuleaza:

„11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Prin urmare, Serviciul reprezentante straine si nerezidenti din cadrul DGRFPB va proceda la reanalizarea cererii de rambursare, tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile societatii nerezidente si de retinerile din prezenta decizie.

3.2 Referitor la TVA in suma de x lei (poz. 23, 41, 42, 122, 134, 141, 144, 180, 182 / 120, 171, 172, 173, 174 / 64, 65, 88, 100 / 2, 54, 78, 90, 170/ 13, 35, 63, 114 din cererea de rambursare):

Cauza supusa solutionarii este daca s-a respins corect la rambursare TVA in suma de x lei prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, in conditiile in documentele si argumentele societatii nerezidente nu sunt de natura sa modifice constatarile organului fiscal.

In fapt, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a respins la rambursare TVA in suma de x lei (poz. 23, 41, 42, 122, 134, 141, 144, 180, 182 / 120, 171, 172, 173, 174 / 64, 65, 88, 100 / 2, 54, 78, 90, 170/ 13, 35, 63, 114 din cererea de rambursare), avand in vedere ca facturile transmise in forma scanata sunt ilizibile, astfel ca nu s-a putut identifica continutul facturii, valoarea TVA si numele clientului, respectiv nu au fost prezentate facturile si/sau contractele aferente.

In drept, in conformitate cu dispozitiile art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

"**Art. 147².** - (1) În conditiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabila neînregistrata si care nu este obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilita în alt stat membru, **poate solicita rambursarea taxei achitate** pentru importuri si achizitii de bunuri/servicii, efectuate în România. (...)"

Norme metodologice:

"49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoana impozabila nestabilita în România, dar stabilita în alt stat membru, poate beneficia de **rambursarea taxei pe valoarea adaugata achitate** pentru importuri si achizitii de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adaugata se ramburseaza de catre România, statul membru în care au fost achizitionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, daca persoana impozabila respectiva îndeplineste cumulativ urmatoarele conditii: (...)

(2) **Nu se ramburseaza:**

a) taxa pe valoarea adaugata care, conform Codului fiscal, **a fost facturata incorect** (...).

(3) Se ramburseaza oricarei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adaugata achitata pentru achizitii de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în masura în care bunurile si serviciile respective sunt utilizate pentru urmatoarele operatiuni:

a) operatiuni rezultate din activitati economice pentru care locul livrării/prestării se considera ca fiind în afara României, **daca taxa ar fi deductibila, în cazul în care aceste operatiuni ar fi fost realizate în România;**

b) operatiuni efectuate catre o persoana care are obligatia de a plati TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) **Dreptul la rambursarea taxei aferente achizitiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ si 146 din Codul fiscal.** (...)

(6) Pentru a obtine o rambursare a TVA în România, **persoana impozabila care nu este stabilita în România adreseaza o cerere de rambursare pe cale electronica** si o înainteaza statului membru în care este stabilita, prin intermediul portalului electronic pus la dispozitie de catre statul membru respectiv. (...)

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România considera ca nu are toate informatiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, **poate** cere, pe cale electronica, informatii

suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel cărui țară îi este adresată. (...)

(34) **Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008** de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L44 din 20 februarie 2008."

Din normele legale sus-citate rezultă că, în cadrul sistemului comun de TVA, legiuitorul comunitar a stabilit o procedură specifică prin care **persoanele impozabile stabilite într-un stat membru pot solicita rambursarea TVA achitată** pentru livrarile de bunuri, presterile de servicii sau importul de bunuri efectuate în beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, **solicitare supusă unor condiționalități specifice acestui tip de rambursare**, și anume: persoanele în cauză să nu fie înregistrate sau să nu aibă obligația înregistrării în scopuri de TVA în statul cărui țară i se solicită rambursarea, **sa nu efectueze livrări de bunuri sau prestări de servicii în perioada pentru care solicita rambursarea, pentru care locul livrării sau prestării este în statul membru cărui țară i se solicită rambursarea**, etc

Astfel, se reține că, firmele străine care solicită rambursarea TVA în temeiul Directivei a 9-a **trebuie să îndeplinească condițiile cumulative, specifice și peremptorii acestui tip special de rambursare, așa cum rezultă din pct. 49 din Normele metodologice care transpun fidel Directiva comunitară în materie.**

3.2.1. Referitor la TVA respinsă la rambursare în suma de x lei (pozițiile 23, 41, 42, 122, 134, 141, 144, 180, 182 din cererea de rambursare):

În speta, motivul pentru care organul fiscal a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei (pozițiile 23, 41, 42, 122, 134, 141, 144, 180, 182 din cererea de rambursare nr. x), a fost că facturile transmise în formă scanată sunt ilizibile, astfel că nu s-a putut identifica conținutul facturii, valoarea TVA și numele clientului, respectiv, în cazul poziției 180, nu a fost prezentată factura aferentă.

Se reține că, în temeiul prevederilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în legătură cu acest capăt de cerere, societatea a depus odată cu contestația formulată facturile fiscale în formă lizibilă, care urmează a fi analizate mai jos :

Poziția din cerere	Cuquantumul TVA	Denumirea furnizorului	Obiectul facturii
23			Partener conferința x
41			Cheltuieli marketing
42			Cheltuieli marketing
122			Partener conferința x
134			Partener conferința x

141		Partener conferinta x
144		Partener conferinta x
180		Servicii de marketing
182		Partener conferinta x
		TOTAL

In ceea ce priveste TVA in suma de x lei, prin contestatia formulata societatea nu a adus niciun argument privind indeplinirea **tuturor** conditiilor legale privind rambursarea taxei solicitata, ci doar a procedat la depunerea in copie lizibila a facturilor fiscale aferente, fara a anexa contractele in baza carora au fost emise acestea.

Referitor la facturile fiscale emise de x, in baza contractului nr. x, trebuie subliniat faptul ca la dosarul cauzei exista anexat contractul (incheiat pentru perioada imediat urmatoare perioadei ce face obiectul facturilor analizate) ce poarta numarul x, al carui obiect il constituie acordarea de catre prestator (x), a unui **spatiu de reclama** pe site-ul x si a calitatii de partener, beneficiarului (societatea contestatara) in cadrul conferintelor x, spatiul si locatiile urmand a fi stabilite prin anexe.

De altfel, cu privire la serviciile facturate de x, in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal a subliniat faptul ca acestea "reprezinta servicii reclama".

In ceea ce priveste facturile fiscale emise de x, desi societatea nu a anexat contractele care au stat la baza emiterii acestora, din cuprinsul facturii rezulta ca au fost facturate "**cheltuieli marketing**", respectiv "**servicii de marketing imprimante**".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile art.126 alin. (1) si art. 133 alin. (1) si (2) lit. g) pct. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare, in vigoare la data efectuării operatiunilor si facturării acestora, care stipuleaza:

"Art. 126. (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care **îndeplinesc cumulativ următoarele condiții**:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2)."

"Art. 133 (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, **locul prestării este considerat a fi:**

(...) g) locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu condiția ca respectivul client să fie stabilit sau să aibă un sediu fix în afara Comunității ori să fie o persoană impozabilă acționând ca atare, stabilită sau care are un sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii:

(...) 4. serviciile de publicitate și marketing".

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se retine că în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată datorata in Romania intră operatiunile care îndeplinesc cumulativ cele patru conditii legale, respectiv reprezintă o livrare de bunuri sau o prestare de servicii cu plată, locul de livrare sau prestare considerat a fi în România,

livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, iar livrările de bunuri și prestările de servicii trebuie să rezulte dintr-o activitate economică.

Ținând cont de prevederile legale mai sus invocate, rezulta că, în ceea ce privește serviciile de marketing și reclama achiziționate de societatea contestată, locul prestării se va considera a fi **locul unde clientul căruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, respectiv în Austria**, motiv pentru care, societatea din România trebuia să factureze fără TVA românesc aceste servicii și să înscrie pe factura mențiunea „neimpozabilă în România”, conform prevederilor art. 155 alin. (5) lit. n) pct. 1 din Codul fiscal, care stipulează:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

(...) n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni:

1. în cazul în care nu se datorează taxa, o mențiune referitoare la prevederile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 ori mențiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fără drept de deducere», «**neimpozabilă în România**» sau, după caz, «neinclus în baza de impozitare»”.

Prin urmare, locul prestării serviciilor nefiind în România, se reține că operațiunile efectuate de societatea nerezidentă contestată nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, întrucât nu îndeplinesc cumulativ cele patru condiții expres prevăzute la art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, fiind vorba de o taxă facturată incorect de prestatorul român, persoana impozabilă nerezidentă nu poate beneficia de rambursarea acesteia în conformitate cu prevederile pct. 49 alin. (2) din Normele metodologice conform cărora:

“49. (2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect”, care transpun prevederile art. 4 lit. a) din Directiva 2008/9/CE.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale aplicabile în perioada verificată, se reține că în mod legal organul fiscal a respins la rambursare TVA în suma de x lei (pozițiile 23, 41, 42, 122, 134, 141, 144, 180, 182 din cererea de rambursare nr. x), prin Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. x, motiv pentru care contestația formulată de X va fi respinsă ca neîntemeiată.

3.2.2 Referitor la TVA respinsă la rambursare în suma de x lei (pozițiile 120, 171, 172, 173, 174 / 64, 65, 88, 100 / 2, 54, 78, 90, 170 / 13, 35, 63, 114 din cererea de rambursare):

În speta, motivul pentru care organul fiscal a respins la rambursare taxa pe valoarea adăugată în suma de x lei (pozițiile 120, 171, 172, 173, 174 / 64, 65, 88, 100 / 2, 54, 78, 90, 170 / 13, 35, 63, 114 din cererea de rambursare nr. x), a fost că facturile transmise în forma scanată sunt ilizibile, astfel că nu s-a putut identifica conținutul facturii, valoarea TVA și numele clientului, respectiv nu au fost prezentate facturile fiscale și/sau contractele în baza cărora au fost emise acestea.

Se reține că, în temeiul prevederilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în legătură cu acest capăt de cerere, societatea a depus odată cu contestația formulată **numai** facturile fiscale în forma lizibilă, care urmează a fi analizate mai jos :

Pozitia din	Cuantumul	Denumirea furnizorului	Obiectul facturii
-------------	-----------	------------------------	-------------------

cerere	TVA		
171			masa
172			masa
173			restaurant
120			avans servicii (cf contract pot fi cazare, alimentatie, etc - nu se stie care sunt facturate)
174			alte servicii decat cazare
		TOTAL	

Pozitia din cerere	Cuquantumul TVA	Denumirea furnizorului	Obiectul facturii
64			mobila
65			bucatarie
88			mobila
100			jaluzele
		TOTAL	

Pozitia din cerere	Cuquantumul TVA	Denumirea furnizorului	Obiectul facturii
2			inchiriere apartament
54			chirie+parcare
78			chirie+parcare
90			chirie+parcare
170			taxa prestari servicii
		TOTAL	

Pozitia din cerere	Cuquantumul TVA	Denumirea furnizorului	Obiectul facturii
13			betisoare, zahar, cafea
35			betisoare, zahar, cafea
63			betisoare, zahar, cafea
114			pannetone, cabernet sauvignon
		TOTAL	

Se retine ca, desi prin adresa nr. x organul fiscal i-a solicitat societatii prezentarea contractelor sau comenzilor de prestari servicii sau achizitie de bunuri care au stat la baza intocmirii facturilor (*inclusiv cele care fac obiectul acestui capat de cerere*) pentru care se solicita rambursarea TVA, aceasta nu a dat curs solicitarilor respective nici cu ocazia intocmirii deciziei de impunere contestata, nici cu ocazia depunerii contestatiei.

In conformitate cu dispozitiile pct. 49 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare ale art. 147² din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, **dreptul la rambursarea taxei aferente achizitiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ si 146 din Codul fiscal.**

Prin urmare, rambursarea taxei pe valoarea adaugata se acorda societatii nerezidente în masura în care bunurile si serviciile achizitionate sau importate în România, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate de catre persoana impozabila pentru operatiuni aferente activitatii sale economice pentru care persoana impozabila ar fi fost îndreptatita sa deduca taxa daca aceste operatiuni ar fi fost efectuate în România.

Astfel, potrivit dispozitiilor art. 134¹, art. 145, art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in cursul anului 2009:

“**Art. 134¹.** - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. (...)”

(5) Prin derogare de la alin. (1), **faptul generator intervine:**

(...) **b)** în cazul **operatiunilor de închiriere**, leasing, concesiune și arendare de bunuri, **la data specificată în contract pentru efectuarea plății.**”

“**Art. 145.** - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea **sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:**

a) operațiuni taxabile.”

“**Art. 146.** - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează **să îi fie prestate în beneficiul său**, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5).”

Referitor la deductibilitatea/rambursarea TVA aferenta achizițiilor in raport de intentia declarata a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achizitii si de justificarea deductibilitatii/rambursarii TVA aferenta achizițiilor, se retin urmatoarele:

1. Potrivit art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economice asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al scopului economic urmarit** de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

Astfel, **contrar sustinerilor contestatarei, simpla achizitie de catre persoana impozabila a unui bun sau a unui serviciu, nu constituie si o prezumtie a utilizarii in scop economic.**

In cazul serviciilor de inchiriere achizitionate, faptul generator intervine la data specificată în contract pentru efectuarea plății. Or, neprezentarea de catre societate a contractului de inchiriere in baza caruia au fost emise facturile fiscale de catre x, impiedica organul fiscal in a verifica pe de-o parte data la care a intervenit faptul generator, iar pe de alta parte, scopul achizitiei serviciilor respective. Totodata, conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, inchirierea bunurilor imobile (cu exceptia parcarilor) este o operatiune scutita de TVA si, in consecinta, in lipsa notificarii operatiunilor de taxare din partea prestatorilor, conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, taxa pe valoarea adaugata aferenta operatiunilor de inchiriere apare ca facturata incorect si, ca atare, nerambursabila in temeiul pct. 49 alin. (2) lit. a) din Normele metodologice.

In ceea ce priveste factura fiscală emisa de x, in lipsa contractului incheiat intre parti, nu se poate identifica natura serviciilor achizitionate, cata vreme in cuprinsul acesteia se mentioneaza numai “taxa prestari servicii conf contr x”.

Referitor la bunurile achizitionate (mobila, jaluzele, betisoare, zahar, cafea, etc) si la serviciile de masa (restaurant) achizitionate, se retine ca acestea pot fi utilizate inclusiv in interes personal, motiv pentru care societatea are obligatia legala de a justifica faptul ca achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

2. Jurisprudenta Curtii Europene de Justitie impune obligatia persoanei care solicita deducerea/rambursarea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt

indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii, respectiv pentru rambursare.

La paragr. 23 din cazul C-110/94 Inzo, se face trimitere la paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit ca **este obligatia persoanei care solicita deducerea/rambursarea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii, respectiv pentru rambursarea TVA.**

3. De asemenea, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere/rambursare a taxei pe valoarea adaugata.

Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere/rambursare a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere/rambursare nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat/solicitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere/rambursare a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeași hotarare).

Dupa cum s-a subliniat anterior, desi prin adresa nr. 2341/01.02.2011 organul fiscal i-a solicitat societatii prezentarea contractelor sau comenzilor de prestari servicii sau achizitii de bunuri care au stat la baza intocmirii facturilor (*inclusiv cele care fac obiectul acestui capat de cerere*) pentru care se solicita rambursarea TVA, aceasta nu a dat curs solicitarilor respective nici cu ocazia intocmirii deciziei de impunere contestata, nici cu ocazia depunerii contestatiei.

4. Principiul prevalentei substantei asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul luptei impotriva fraudei, a evaziunii fiscale si a eventualelor abuzuri. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea/rambursarea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma, a conditiilor de fond (intentia declarata a persoanei impozabile cu privire la scopul unei achizitii).

Cu alte cuvinte, din jurisprudenta comunitara reiese ca exercitarea dreptului de deducere/rambursare a TVA de catre persoanele impozabile nu trebuie confundata cu justificarea (demonstrarea) exercitarii acestui drept in cadrul controalelor fiscale ulterioare, persoanele impozabile avand obligatia de a prezenta **dovezi obiective** care sa sustina intentia declarata a persoanei impozabile **cu privire la scopul unei achizitii.**

Fata de cele mai sus prezentate si intrucat societatea nerezidenta nu a facut dovada ca bunurile si serviciile achizitionate ce fac obiectul prezentului capat de cerere, sunt destinate utilizării în folosul operațiilor sale taxabile, contestatia formulata de X, urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nesustinuta cu documente, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de x lei (pozitiile 120, 171, 172, 173, 174 / 64, 65, 88, 100 / 2, 54, 78, 90, 170/ 13, 35, 63, 114 din cererea de rambursare), prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x.

3.3 Referitor la TVA in suma de x lei (poz. 106, 112, 94, 30, 82, 115, 10, 29, 33, 50, 52, 53, 67, 89, 96, 116, 118, 159, 189, 190, 37, 38, 40, 46, 69, 74, 113, 132,

139, 163, 164, 169, 176, 177, 92, 104, 109, 43, 48, 61, 83, 95, 123, 133, 148, 167 din cererea de rambursare, respectiv pct. 1, 2, 7, 9 – 12 din decizia contestata):

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta pe fond asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care societatea nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia.

In fapt, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

In ceea ce priveste TVA respinsa la rambursare in suma de x lei, contestata (poz. 106, 112, 94, 30, 82, 115, 10, 29, 33, 50, 52, 53, 67, 89, 96, 116, 118, 159, 189, 190, 37, 38, 40, 46, 69, 74, 113, 132, 139, 163, 164, 169, 176, 177, 92, 104, 109, 43, 48, 61, 83, 95, 123, 133, 148, 167 din cererea de rambursare, respectiv pct. 1, 2, 7, 9 – 12 din decizia contestata), societatea nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza acest capat de cerere.

In drept, potrivit art. 23 alin. 2 din Directiva a 9-a – 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008: "**Contestatiile impotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de catre solicitant la autoritatile competente ale statului membru de rambursare, in forma si in termenele prevazute pentru contestatiile introduse de catre persoane stabilite in statul membru respectiv cu privire la cererile de rambursare** ».

Astfel ca, in conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) si art. 213 alin. (5) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 206 - (1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestatiei;
- c) **motivele de fapt si de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiaza;
- e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii."

« **Art. 213 (5)** Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, **nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.** »

De asemenea, pct. 2.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011:

« **2.5. Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. »

Se retine ca prin contestatia formulata, societatea nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza acest capat de cerere.

Din dispozitiile legale citate mai sus, rezulta că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată; în ceea ce privește suma de x lei reprezentând TVA, contestatara nu a depus niciun

document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege sau o situație de fapt în apărarea sa.

De asemenea, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”, principiul fiind consfințit de art.1169 din Codul Civil, potrivit căruia „*cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarului**.

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. 3250/2010 în dosarul nr. 935/57/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedeținerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că societatea deși se îndreaptă cu contestația și împotriva sumei de x lei reprezentând TVA, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca nemotivată** contestația formulată de **X**, cu privire la TVA respinsă la rambursare în suma de **x lei** (poz. 106, 112, 94, 30, 82, 115, 10, 29, 33, 50, 52, 53, 67, 89, 96, 116, 118, 159, 189, 190, 37, 38, 40, 46, 69, 74, 113, 132, 139, 163, 164, 169, 176, 177, 92, 104, 109, 43, 48, 61, 83, 95, 123, 133, 148, 167 din cererea de rambursare) prin Decizia nr. x emisă de Serviciul reprezentante straine, ambasade și administrarea contribuabililor nerezidenți din cadrul DGFP-MB, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a înțeles să conteste această sumă.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 206 alin. (1), art. 213 alin. (4) și (5) și art. 216 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 2.5, 11.5 - 11.7 din Instrucțiunile aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, art.126 alin. (1), art. 133 alin. (1) și (2) lit. g) pct. 4 art. 134¹, art. 145, art. 146, art. 147² alin. (1) lit. a), art. 155 alin. (5) lit. n) pct. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 49 din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE

1. Desființează Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr. x emisă de Serviciul reprezentante straine, ambasade și administrarea contribuabililor nerezidenți din cadrul DGFP-MB, cu privire la TVA respinsă la rambursare în suma de **x**

lei (poz. 11, 12 / 186, 187, 188, 193 / 3, 5, 20, 84, 110, 137 din cererea de rambursare nr. x, respectiv pct. 1, 2, 7, 9 – 12 din decizie), urmand ca Serviciul reprezentate straine si nerezidenti din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti sa procedeze la reanalizarea cererii de rambursare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare si cu retinerile din prezenta decizie.

2. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **X**, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de **x lei** (pozitiile 23, 41, 42, 122, 134, 141, 144, 180, 182 din cererea de rambursare nr. x), prin Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. x emisa de Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB.

3. Respinge ca neintemeiata si nesustinuta cu documente contestatia formulata de **X**, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de **x lei** (pozitiile 120, 171, 172, 173, 174 / 64, 65, 88, 100 / 2, 54, 78, 90, 170/ 13, 35, 63, 114 din cererea de rambursare nr. x), prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x emisa de Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB.

4. Respinge ca nemotivată contestația formulată de **X**, cu privire la TVA respinsa la rambursare in suma de **x lei** (poz. 106, 112, 94, 30, 82, 115, 10, 29, 33, 50, 52, 53, 67, 89, 96, 116, 118, 159, 189, 190, 37, 38, 40, 46, 69, 74, 113, 132, 139, 163, 164, 169, 176, 177, 92, 104, 109, 43, 48, 61, 83, 95, 123, 133, 148, 167 din cererea de rambursare nr. x), prin Decizia nr. x emisa de Serviciul reprezentante straine, ambasade si administrarea contribuabililor nerezidenti din cadrul DGFP-MB.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.